

närmare Gemenskap med Honom, då man af Hjerttat söker att komma dertill, doch ej med och ijenom Lagsens Järningar utan Jenom en lefvande Tro på Christum. Otto bad mig hälsa Dig hjertligt Han låfte också snart skriva till Dig. Du får ej vara Ledsen på Honom Söta Janne. i Mårgån wänttar Jag honom hit. Nyligen hade jag också bref af Calle och han befinner sig bra efter resan utom litet Snua; Jag har ej haft minsta mehn af resan. Pappa och mamma må bra De bedja hjertligt hälsa Dig. Albert har jag tagit under min vård. han Läser nu för mig, men bara jnnantill, och dett will ej ännu gå rett bra, utan han måste ofta Stafva i
 10 hop ordena. men jag får honom ändå temmeligen att Läsa flitigt. Hans ögon äro dåliga. Månne dett ej wore bra att tala med Törnrot i H(elsing)-f(ors) söm är så god ögån Läkare. Albert har en liten pricko hinna på begge Ögonen. Men eljest äro de ej just hvarken wattiga eller röda. Jnttet tror jag heller att hans förstånd, ännu är mera utbildat än då Du såg Honom. i Söndag ämna vi resa till Sjöstedts, och sedan följer jag med Otto till Kimo Frökarnarne kommer med och därifrån res jag till Heflins med dem och min Otto, och dröijer där i par dagar också har vi täncktt på en resa till Yli-Wieska, men jag wille ej resa dit utan Fru. Betty Shroderus har låft komma med oss, och då skulle dett väl bli en treflig resa. både
 20 Otto och Calle Skulle komma med, August kan jag hälsa Dig i från han var ännu (till min stora förundran) d(en) 21:ta Junii qvar i Wasa. Otto skref och hälsade i från Honom. han hade haft bref af Honom, men då wänttade Di bara på winn, här har alting warit så litet hunnit både Rågen och Hö wexsten Sedan jag kom hem har här blifvit betydligt grönare emedan wi då hade Regn i par Dagar. Hälsa Tant Bergbom tusenfalt samt Alla andra Wänner i Helsingfors. will och wara god och Cuvertera Tants bref, och föra Dett till Henne. Skrif Du nu och snart Söta Janne. Gud ware med Dig

Din Tillgifne Syster Annu.

30

169 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 13.VII 1835
 HUB, JVS handskriftssamling

Högt-Ärade Broder!!

Föranlåten dels af upfyllandet af min pligt, dels af de många förbindelser jag står till Bror fattar jag pennan föratt hälst sålunda, få utgjuta mitt
 40 hjertas tacksamma känslor.

Det är då först och främst jag får tacka Bror för all den Broderliga Kärlek, och Huldhet Bror bevist Anno, till hvars vedermäle jag icke har eller kan lämna B(ro)r annat än ett tacksamt hjerta som vill och skall nedkalla den Högstes välsignelse öfver Bror. Gifve Gud att min Bön blefve, hörd att jag hälst i någon måtto kunde visa min erkänsla.

Anno är nu hemma. Tack Bästa Broder äfven derföre. Brors hinder så väl härtill som till vår blifvande Förening åsyftade säkert vårt gemensamma bästa och jag vill vist icke helt och hållet bestrida deras på erfarenheten grundade sanningar; men jag vill blott säga och önskar innerligt det B(ro)r trodde mig; att jag aldrig kan komma att hvarken ångra
 50 eller fatta ett annat tycke än detta som tiden så djupt intryckt i mitt hjerta.

Mina utsigter för framtiden synes väl mörka och ringa och intet tyckes jag också nu hafva föratt dermed uppehålla mig och de mina; men öfverflödet är icke alltid det bästa. Tarfligheten deremot har sina goda sidor och jag tror och hoppas att vi deri och under erkännandet af vår ovärdig-

het till att åtnjuta det Goda Herren skickar oss, skola finna Oss nöjda och sälla. Ofta se vi också att då det synes som mörkast och vi äro färdiga att öfvergifva alt hopp, så klarnar det och Herren förer oss ifrån sorg och, bekymmer till glädje ifrån fattigdom till rikedom o. s. v.

Jag har under den tid jag vandrat i verlden altid funnit det vara bäst att uti, alt förtrösta på Honom och jag har äfven funnit Honom altid lika God lika Nådig och Kärleksfull. O! måtte jag då äfven nu kunna göra det; måtte jag äfven nu i detta vigtiga förhåfvande finna Honom sådan.

Anno har bedt mig för B(ro)r omnemna en sak som Hon i sitt bref till Bror glömde att omtala. Friherrinnan Stromberg har en Systerson i Här- 10
mä, en liflig och fijxer pojke. Modren som är en Torpare Enka har intet att upphålla hvarken sig eller gossen, derföre vore deras begäran det B(ro)r ville åtaga sig besväret med att i H(elsing)fors skaffa plats åt denna knap, såsom Betjent eller annan löpar pojke hos någon i staden. Hans ålder kommer jag ej bestämt ihåg, men åtminstone är han 11 eller 12 år.

Om detta skulle lyckas B(ro)r vore det för dem en värkelig välgärning.

Föräldrarne och andra bekanta hälsar B(ro)r, äfven jag förenar mig i samma hälsning och förblifver städse med sann Högaktning

Högtärade Brors! 20
Ödmjuk(aste) tj(ena)re
O. v. Essen

Kimo d:n 13 Julii 1835.

170 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 13.VIII
1835

HUB, JVS handskriftssamling

Kimo d. 13:de Augusti 1835 30

Goda Älskade Janne!

För en timme sedan kom jag till Bruket med Mamma, och denna resa är just ej för mig så utan wigt. Ja stora förändringar hafva tilldragit sig sedan vi sist såg hvarandra, och mycket mycket som vi aldrig kunnat ana. Jag will dock nu först taga ett annat ämne: Du har ej fägnat mig med en rad sedan vi Skilldess hvilket ofta oroat mig vi wet ju ej om Du lefver eller är frisk. Nog vet jag att Din tid är upptagen af angelägnare affäirer, men nog kan dett ändå ibland ges en stund till detta ändamål, men ändå söta Janne 40
vill jag ej förebrå Dig någodt ty Du har Skäl att göra dett åt mig, som så sällan skrifvit Men om jag vetat mig så Länge få wäntta på bref af Dig så hade jag säkert redan Länge sedan skrifvit. i början af Julii var jag ochså rest till Bruket med Otto och hvar på samma resa till Herlins och dröide, där 1 wecka sedan afhämtade Otto mig igen och då dröde jag här på andra weckan och hjälpte Faster Essen med sömm ty Hon hade så bråttom att laga ut Calle. Men nu är jag åter här för att jöra en Länre resa nämligen ända till Malax, för att följa min Älskade Otto som nu tänker lemna mig för en lång tid. ser du söta Janne därför huru Gud ochså nu visat sin Faderliga omsorg häruti. Capitain Björkenheim har nu Erbjudit Otto 50
plats i Wuojoki, *Hvilken* Han ock antagit, den är nu mycket förmånlig och vi kunna således där mycket väl slå oss ut. Inkomsterne äro dubbelt emot här och dessutom har Han ännu Låft Otto föda kor samt flere andra goda förmåner. Wi hafva således den största ordsak att tacka Gud för denna *nåd*. hur mycket nöidare är jag nu ej, än som, om jag kommit att bli